

Petits sardanistes participant a la Trobada d'enguany. (Foto: R. Darnaculleta).

gosadia que va suposar instituir aquesta festa en uns moments en què la llibertat d'expressió estava reprimida i les mostres d'exteriorització de la nostra cultura eren molt limitades. No hi ha dubte que en aquells anys muntar l'aplec va ser tot un atreviment, que a la llarga s'ha vist recompensat amb el reconeixement de ser un dels més prestigiosos del país.

Recordo que el meu avi sempre deia que a l'Aplec de la Bisbal s'hi havia d'anar a escoltar *La Santa Espina*. Com ell,estic segur que moltes persones li donaven a la festa un valor que anava molt més enllà de l'estrictament festiu. En l'actualitat, potser aquest sentit reivindicatiu i d'afirmació no és tan fort, però crec que, en el fons, aquest és un dels aspectes que més han ajudat a consolidar l'Aplec. Quan va arribar la Democràcia potser un dels perills que hi havia és que en anar-se perdent aquest sentit reivindicatiu, l'Aplec anés perdent força. A la Bisbal no ha estat així. Al contrari, tot i que la sardana ha passat per moments més o menys difícils, l'Aplec de la Bisbal ha sabut mantenir una vitalitat que l'ha convertit en un veritable referent per a la ciutat i la comarca.

JOSEP SALA LEAL

President del Consell Comarcal
del Baix Empordà